

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, 2014. évi november hó 26. napján megtartott nyilvános tárgyalás alapján meghozta a következő

Í t é l e t e t :

A jövedéki gazdaság büntette miatt **I.r. vádlott** és társai ellen indult büntetőügyben a Veszprémi Törvényszék 2014. március 7. napján kelt 9.B.736/2009/116. számú ítéletét annyiban változtatja meg, hogy **II.r.** és **III.r.** vádlottakkal szemben kiszabott pénzmellékbüntetések mellőzi.

II.r. vádlottól lefoglalt a Tatabányai Törvényszéken BL.00001/2005. számon kezelt 80.700 (nyolcvanezer-hétszáz) Ft és TL.00001/2005. számon kezelt 300 (háromszáz) Euró lefoglalását megszünteti és a **II.r.** vádlottnak kiadni rendeli azzal, hogy azt a bünygyi költség megfizetésére visszatartja.

A **G. Kft.** polgári jogi igényét egyéb törvényes útra utasítja.

Az eljárás során felmerült bünygyi költségből **I.r.**, **II.r.**, **III.r.** vádlottak egyetemlegesen 599.913 (ötszázkilencvenkilencezer- kilencszáztizenhárom) Ft megfizetésére kötelesek.

III.r. vádlott 98.950 (kilencvennyolcezer-kilencszázötven) Ft megfizetésére köteles. 777.144 (hétszázhetvenhétezer-egyszáznegyvennégy) Ft bünygyi költség az állam terhén marad.

Egyebekben helybenhagyja az elsőfokú bíróság ítéletét azzal, hogy

- a vádlottak által elkövetett bűncselekmény megnevezése folytatólagosan elkövetett jövedéki gazdaság büntette (1978. évi IV. törvény 311/A. § (1) bekezdés V. fordulat, (4) bekezdés b.) pont),
- az ítélet bevezető részéből a 2013. december 13. napját megelőző tárgyalási napok feltüntetését mellőzi,
- az **I.r.** vádlott 2007. január 17. napjától 2009. június 25. napjáig lakhelyelhagyási tilalom alatt állt,
- a **II.r.** vádlott neve ..., lakhelye: ... szám,
- a **III.r.** vádlott neve ..., anyja neve: ...

A másodfokú eljárásban felmerült 56.720 (ötvenhatezer- hétszázhusz) Ft bűnügyi költséget az állam viseli.

I n d o k o l á s :

A Veszprémi Törvényszék a hatályon kívül helyezést követő megismételt eljárásban a 2014. március 7. napján meghozott 9.B.736/2009/116. számú ítéletében bűnösnek mondta ki **I.r.** vádlottat - a Be. XXV. Fejezete alapján távollétében - folytatólagosan, üzletszerűen elkövetett jövedéki orgazdaság büntetében, mint társtettést (1978. évi IV. tv. 311/A.§ (1) bekezdés V. fordulat, (4) bekezdés b./ pont), **II.r.** vádlottat folytatólagosan, üzletszerűen elkövetett jövedéki orgazdaság büntetében, mint bűnsegédet (1978. évi IV. tv. 311/A.§ (1) bekezdés V. fordulat, (4) bekezdés b./ pont), **III.r.** vádlottat folytatólagosan, üzletszerűen elkövetett jövedéki orgazdaság büntetében, mint bűnsegédet (1978. évi IV. tv. 311/A.§ (1) bekezdés V. fordulat, (4) bekezdés b./ pont).

Ezért **I.r.** vádlottat, mint bünszervezetben elkövetőt 4 év 6 hónap fegyházbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra, mint mellékbüntetésre, **II.r.** vádlottat 1 év 5 hónap, végrehajtásában 4 év próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre és 200.000 Ft pénzmellékbüntetésre, **III.r.** vádlottat 1 év 11 hónap, végrehajtásában 5 év próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre és 300.000 Ft pénzmellékbüntetésre ítélte. A törvényszék **II.r.**, illetve **III.r. vádlott** esetében a pénzmellékbüntetés 1-1 napi tételének összegét 1.000 Ft-ban állapította meg, és határozott az így kiszabott - **II.r.** vádlott vonatkozásában 200.000 Ft, **III.r.** vádlott tekintetében 300.000 Ft - pénzmellékbüntetés meg nem fizetése esetén a szabadságvesztésre való átváltoztatásról. Megállapította továbbá, hogy **I.r. vádlott** feltételes szabadságra nem bocsátható. Beszámítást alkalmazott az **I.r.** és **II.r.** vádlott vonatkozásában, határozott a bűnjelek jogi sorsáról, illetőleg a bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész az **I.r.** vádlott terhére súlyosítás, hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabása, valamint **II.r.** és **III.r.** vádlottak terhére súlyosítás, bünszervezetben történő elkövetés megállapítása, és végrehajtandó szabadságvesztés büntetés, valamint közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása, illetőleg a pénzmellékbüntetések mellőzése érdekében jelentett be fellebbezést. Írásbeli indokolásában kifejtette, hogy álláspontja szerint a törvényszék a tényállásból téves következtetést vont le, amikor a **II.r.** és **III.r.** vádlottak cselekményét nem értékelte bünszervezetben elkövetettnek, ahogy azt helyesen tette **I.r.** vádlott tekintetében, ugyanis a bünszervezet fogalmi ismérveinek valamennyi eleme megállapítható.

A bűnösségi tényezők körében rámutatott a súlyosító körülmények nagyobb nyomatékára, ezért az **I.r.** vádlottal szemben lényegesen súlyosabb, illetve a **II.r.** és a **III.r.** vádlottak esetében a bünszervezet miatt végrehajtandó szabadságvesztés büntetés kiszabását, közügyektől eltiltást és annak megállapítását, hogy feltételes szabadságra nem bocsáthatóak, tartotta indokoltnak. Véleménye szerint a **II.r.** és a **III.r.** vádlott vonatkozásában pénzmellékbüntetés kiszabásának nincs helye.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.154/2014/1-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést helyes indokaira tekintettel fenntartotta, míg a védelmi fellebbezéseket

alaptalannak találta. Kifejtette, hogy a törvényszék a hatályon kívül helyező végzés útmutatásait figyelembe véve járt el, azonban nem tisztázta, hogy az I.r. vádlott terhére rótt folytatólagos cselekmény valamely rész-cselekménye miatt Németországban elmarasztalták-e, folyik-e vagy folyt-e ellene külföldön büntető eljárás. Kifogásolta továbbá, hogy a távollévő I.r. vádlott nyomozati vallomásának ismertetése, miután előről kellett kezdeni az eljárást, elmaradt, illetve álláspontja szerint **1. tanú** és **2. tanú** vallomásait ki kell rekeszteni a bizonyítékok köréből, ugyanakkor megjegyezte azt is, hogy nevezett tanúk vallomásai az ügy lényegét nem érintik. Véleménye szerint az irányadó tényállásból okszerű a vádlottak büntetőjogi felelősségére vont következtetés, a bűncselekményük minősítése I.r. vádlott vonatkozásában helyes, míg II.r. és III.r. vádlottak vonatkozásában részben téves.

A megállapított tényállás alapján ugyanis nagyfokú szervezettségre, pontosan meg nem határozható, de a cselekmény végrehajtásának körülményeiből következően nagyszámú személy összehangolt együttműködésére volt szükség, a több cselekményből és az egyes rész-cselekményeken belül is számos mozzanatból álló bűncselekmény végrehajtására. A részfeladatokat végző II.r. és III.r. vádlottaknak a cselekménysorozat végrehajtásának körülményeiből a konkrét magatartásukhoz mások kapcsolódó, illetve azt megelőző, követő láncolatot cselekményeket feltételező jellegéből fel kellett ismerniük, hogy egy bűnszervezetről van szó, amely működéséhez kapcsolódva fejtették ki a cselekményüket.

Rámutatott, hogy a bűnszervezetben történő elkövetésre tekintettel az elbírált bűncselekményekhez tartozó büntetési tételkeret 2-16 évig terjedő szabadságvesztés. A bűncselekmény elkövetésében az I.r. vádlott kiemelkedő, vezető szerepet töltött be, így bűnösségének foka olyan jelentős, amely még a tetemes időmúlás ellenére is szigorúbb szankciót igényel. A II.r. és III.r. vádlott vonatkozásában pedig enyhítő szakasz alkalmazásával szabott ki büntetést a törvényszék, amelyet egyrészt nem indokolt meg, másrészt véleménye szerint a szabadságvesztések végrehajtásának felfüggesztésével az enyhítő körülmények kétszeresen kerültek értékelésre. Egyébként pedig az 1978. évi IV. törvény 90.§ c./ pontja alapján a büntetés végrehajtása nem függeszthető fel, ha az elkövető a bűncselekményt bűnszervezetben követte el.

Kifejtette, hogy az eljárás során feltárt adatok alapján II.r. és III.r. vádlott esetében nem állapítható meg a pénzmellékbüntetés alkalmazásának egyik előfeltétele, amely a megfelelő kereset, jövedelem, vagy vagyon, illetőleg a járulékos rendelkezések is pontosításra szorulnak.

A fellebbviteli főügyészség tárgyalás kitűzését indítványozta az ügyben **I.r. vádlott** eljárás során tett vallomásainak ismertetése érdekében, illetve az Igazságügyi Minisztérium Nemzetközi Büntetőjogi Osztályának megkeresése miatt.

A fellebbezésekkel támadott ítélet érdemét illetően megváltoztatásra tett indítványt akként, hogy az ítélőtábla emelje fel **I.r. vádlott** fegyházbüntetésének a tartamát, állapítsa meg II.r. és **III.r.** vádlottak vonatkozásában, hogy az 1978. évi IV. törvény 137.§ 8. pontjára figyelemmel bűnszervezetben követték el a bűncselekményt, mellőzze a szabadságvesztés végrehajtásának a felfüggesztésére és a pénzmellékbüntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseket, és ugyanakkor mellékbüntetésként közügyek gyakorlásától való eltiltást alkalmazzon az ítélőtábla velük szemben. Állapítsa meg, hogy II.r. és III.r. vádlottak a Btk. 47.§ (4) bekezdés d./ pontja alapján feltételes szabadságra nem bocsáthatóak. A Be. 155.§ (1) bekezdése alapján szüntesse meg II.r. vádlottól lefoglalt készpénz lefoglalását, és a II.r. vádlottnak kiadni rendelje azzal, hogy azt a Be. 157.§ (1) bekezdése alapján a megállapított

bűnügyi költség megfizetéséig visszatartja. Állapítsa meg, hogy a megismételt eljárásban felmerült 746.655 Ft az állam terhéen marad. Rendelkezzen akként, hogy az ezt megelőző első- és másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költségből 102.555 Ft védői díjat **III.r. vádlott** köteles megfizetni, míg a fennmaradó 102.572 Ft bűnügyi költséget a vádlottak egyetemlegesen kötelesek viselni. Egyebekben indítványozta a büntetés kiszabási tényezők és a jogi indokolás helyesbítését követően az ítélet helybenhagyását.

Az ítélet tárgyalást tűzött ki az ügyben, amelyen a hirdetményi úton szabályszerűen idézett - távollévő - **I.r. vádlott** kivételével az érintettek megjelentek. Ennek során ismertette az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló jogszabály alapján eszközölt megkeresésre adott választ, miszerint **I.r. vádlottal** szemben a német bűnügyi nyilvántartó szerint büntetőeljárás nincs folyamatban, illetve nem szerepel elítéltként.

I.r. vádlott védője kifejtette, hogy az I.r. vádlott a nyomozás során tagadta a bűnösségét, a tárgyalási szakban pedig nem tett vallomást. Az elsőfokú bíróság mérlegeléssel állapította meg a tényállást, a bünszervezet kimondása feltételezéseken alapul, amely bizonyítékokat az elsőfokú bíróság ennek megállapítására felsorakoztatott, legfeljebb a bűnösség megállapításához elégségesek, amellyel viszont nem értett egyet, ahogy azzal sem, hogy bármilyen formában irányító, vezető szerepet töltött volna be véden. Elsődlegesen felmentésre irányuló indítványa mellett másodlagosan enyhítést, végső sorban az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

II.r. vádlott védője perbeszédében vitatta az elsőfokú bíróság mérlegelését azáltal, hogy véleménye szerint véden tagadása ellenére feltételezések alapján állapította meg a törvényszék a büntetőjogi felelősséget bünszervezetben elkövetett jövedéki gazdaság bűntettében, amit a sofőrök és a vámügyintéző vallomásaira, illetve a gépjármű súlykülönbségére alapított, amely utóbbi nem tekinthető objektív adatnak, mivel bemondás alapján került feltüntetésre a vámokmányokon. Álláspontja szerint annak sincs különösebb jelentősége, hogy a **P. Kft.** bélyegzője a II.r. vádlott által vezetett járműben volt, sem annak, hogy műszaki probléma vagy vásárlás okán tért le az eredeti útvonalról **II.r. vádlott**. Nem értett egyet a II.r. vádlott szavahihetőségének megkérdőjelezésével, tekintettel arra, hogy kétséget kizáróan nem bizonyítható a bűnössége - különösen ilyen tetemes időmúlás után -, az ügyészi álláspontot pedig a bünszervezet kapcsán nem találta elfogadhatónak, ezért felmentésre tett indítványt.

III.r. vádlott védője a fellebbezését fenntartotta. Perbeszédében elsődlegesen véden felmentését, másodlagosan az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Előadta, hogy a III.r. vádlott ténybelileg elismerte, hogy két cég alapításában közreműködött és bizonyos szerződéseket aláírt, viszont nagyon régi, 2002-2003. évi elkövetésről van szó. A bünszervezettel kapcsolatos ügyészi állásponttal nem értett egyet, véleménye szerint, ha részt is vett a III.r. vádlott bűncselekmény elkövetésében, nem tudott arról mi zajlott a háttérben. Orvosi iratokat csatolt annak alátámasztására, hogy milyen betegségekben szenved **III.r. vádlott**, amelyet nyomatékosan kért figyelembe venni a döntés meghozatalakor.

II.r. és **III.r.** vádlottak személyi körülményeiben nem történt változás azon kívül, hogy III.r. vádlottnak született egy gyermeke, az utolsó szó jogán csatlakoztak a védőik által előadottakhoz.

A Győri Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált és megállapította, hogy olyan eljárási szabálysértés nem történt, amely az ítélet felülbírálatát gátolná.

A megismételt eljárásban a Veszprémi Törvényszék a hatályon kívül helyező végzésben foglaltaknak megfelelően folytatta le a bizonyítási eljárást.

Észlelte az ítéltábla eljárási hibaként a tárgyalás folytonossága kapcsán, hogy a Be. 287.§ (5) bekezdésében foglaltakat az elsőfokú bíróság nem tartotta be, hiszen az elnapolt tárgyalásokat a tárgyalás legutóbbi részéről készült jegyzőkönyv ismertetésével kellett volna folytatni, az erre vonatkozó figyelmeztetés és esetleges észrevétel jegyzőkönyvezése viszont elmaradt.

A Be. 403.§ (2) bekezdése szerint a megismételt eljárásban soron kívül kell eljárni, ahogy 2013. július 1. napjától a kiemelt jelentőségű ügyekben.

Az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény 6. cikkelye szerint, mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a bíróság tisztességesen, ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően.

Magyarország alaptörvénye is hasonlóképpen rendelkezik a XXVIII. cikkben, miszerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson ésszerű határidőn belül bírálja el.

Törvényi kötelessége tehát a bíróságoknak az eljárások ésszerű időn belül való lefolytatása. Jelen eljárásban azt kell megállapítani, hogy ez a követelmény sérelmet szenvedett, ugyanis több mint 10 év eltelt a bűncselekmény elkövetése óta, amely időtartam nem vonható az „ésszerű idő” kategóriájába, ugyanakkor a vádlottaknak nem róható fel, hiszen nem az ő magatartásuk vezetett az eljárás elhúzódásához. **I.r. vádlott** kivonta ugyan magát az eljárás alól, de esetében a távollévő terhelttel szembeni eljárási szabályok (Be. XXV. Fejezet) érvényesültek, az viszont nem indokolható, hogy a Veszprémi Törvényszékre 2009. augusztus 6. napján érkezett ügyben 2011. november 24. napján volt az első tárgyalás, majd tanácsváltozást követően 2 év múlva folytatódott az eljárás.

Az említett eljárási szabálysértések azonban relatív jellegűek, és az ügy érdemi elbírálását nem gátolják.

Értékelte a bíróság az ügyészség hivatkozását azzal kapcsolatosan, hogy **2. tanú** vallomása törvénysértően került-e felhasználásra. E körben rögzíteni kell, hogy a Be. 404.§ (4) bekezdése alapján a tanú kihallgatása helyett a tanúnak a hatályon kívül helyezett határozat

alapjául szolgáló tárgyaláson tett vallomásáról készült jegyzőkönyv ismertethető vagy felolvasható. Miután **2. tanút** a megelőző eljárásban (2006. szeptember 12. napján, 31. alszámú tárgyalási jegyzőkönyv) kihallgatta a bíróság, ezért a megismételt eljárásban az, hogy felolvasásra került a vallomása, nem eljárási szabálysértés, hiszen a megismételt eljárásban erre lehetősége van a bíróságnak, amennyiben a tanú ismételt kihallgatása szükségtelennek látszik.

1. tanú vallomását illetően helyesen hivatkozott a főügyészség arra, hogy azt ki kell rekeszteni a bizonyítékok köréből, mivel idézése, vallomásának a tárgyalás anyagává tétele nem történt meg. Ez az ügy lényegét azonban nem érinti.

Az elsőfokú bíróság az ügy ténybeli és jogi megítélését megalapozó bizonyítékokat lényegében feltárta az időben elhúzódó eljárás eredményeként.

A törvényszék ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a szükséges személyi bizonyítást felvette, több tanút ismételten megidézett és kihallgatott, e mellett olyan személyeket is, akik nem kerültek kihallgatásra az alapeljárásban. Felolvasta számos tanú vallomását, akik az alapeljárásban kihallgatásra kerültek, és a megismételt eljárásban ismételt személyes megjelenésüktől el lehetett tekinteni. Ismertette a releváns okirati bizonyítékokat, amelyeket ezáltal a tárgyalás anyagává tett.

Így az ügy ténybeli és jogi megítélését megalapozó bizonyítékokat lényegében feltárta. Okirati bizonyítékok alapján rögzítette a cégalapítások időpontját, ugyancsak okiratok - vámokmányok, CMR-ek - alapján rögzítette, hogy mikor történtek a fuvarok, a vámkezelések, az okiratok és tanúvallomások alapján melyik sofőr mikor vezette az adott gépjárművet. Mindezeket az ítélet 12-13. oldalán táblázat tartalmazza.

Az elsőfokú bíróság a lefoglalásról szóló jegyzőkönyvek alapján állapította meg a **GT. Kft.** és a **P. Kft.** vonatkozásában lefoglalással érintett szállítmányok kapcsán a lefoglalt cigaretta mennyiségét és súlyát.

Ebben a körben annyi pontosításra szorul az elsőfokú bíróság ítélete a Be. 351.§ (2) bekezdés b./ pontja alapján, hogy a 11. oldal 3. bekezdésében részletesen rögzítésre került, hogy a **GT. Kft.** vonatkozásában mennyi volt a szállítmányok súlya, mennyi cigarettát tartalmazott, hány karton adózatlan cigaretta volt és mennyi ennek az értéke. Ezt kiegészíti az ítélet táblája azzal, hogy egy karton 10 doboz cigarettát tartalmaz.

Továbbá a **P. Kft.** vonatkozásában nem került a tényállásban feltüntetésre valamennyi adat, hanem az elsőfokú ítélet 26. oldalának utolsó bekezdésében, az indokolásban munkálta ki ezt a bíróság. Az indokolásban írtakkal egyezően a tényállásban kell viszont ezt feltüntetni, ennek megfelelően az ítélet táblája a tényállást kiegészíti, hogy a **P. Kft.** esetében 3.267 karton (1 karton 10 doboz cigarettát tartalmaz) Super Kings márkájú, és 1.360 karton (ugyancsak 1 karton 10 doboz) Sovereign Classic 200 márkájú, azaz összesen 46.270 doboz adóigény nélküli cigarettát foglaltak le, az 5 szállítmány súlya 14.350 kg (2.870 x 5). Egy doboz cigaretta ára 700 Ft volt.

I.r. vádlott védője bizonyítási indítványt terjesztett elő annak megállapítása érdekében, hogy Ukrajnában 2003. októberében mekkora volt a kiskereskedelmi értéke egy doboz cigarettának, mivel a nyomozóhatóság 700 Ft/doboz áron határozta meg az elkövetési értéket kontrolltermék hiányában hasonló termékkel való összehasonlítás alapján, holott országoként eltérő az egyes márkajelzésű termékek minősége.

A másodfokú tárgyaláson az I.r. vádlott védője által előterjesztett bizonyítási indítványt e körben nem találta megalapozottnak az ítéletábra, tekintettel arra, hogy a nyomozati iratok alapján a lefoglalt cigaretták leginkább a Super Kings nevű dohánytermékhez hasonlítottak, így annak az árát vették alapul. Ugyanakkor az is megállapítható, hogy ha a feketepiacon forgalomban lévő legolcsóbb, 300 forintos termék árából kiindulva számolt volna a bíróság, a legkedvezőbb értéket figyelembe véve ez sem befolyásolta volna a minősítést. A védői indítvány teljesítése ekként csupán az eljárás elhúzódásához vezetne.

Annyiban pontosítandó még az elsőfokú tényállás az ügyészi perbeszédben elhangzottakra is figyelemmel, hogy a törvényszék rögzítette, hogy a **P. Kft.** vonatkozásában mindegyik szállítmány súlya ugyanannyi volt, mint az utolsóé, tehát 2.872 kg, ezért a 13. oldalon lévő táblázatba írt eltérő nettó súlyok akként értendők, hogy mindegyik egységesen 2.872 kg.

Védelmi oldalról előterjesztett hivatkozás, hogy a CMR-ekre, illetőleg a vámokmányokra bediktálás alapján került a súly rögzítésre nem foghat helyt, mert a 2.872 kg nem bediktálás, hanem mérés alapján készült a lefoglaláskor, ugyanúgy mint a **GT. Kft.**-hez fűződő szállítmány vonatkozásában.

Abban az esetben is pontosan lemérte a nyomozóhatóság, hogy mennyi a lefoglalt cigaretta összsúlya, ezt szorozta fel az 5 szállítmányra vonatkozóan az ügyészség, amit elfogadott a bíróság is. Ebben a logikai gondolatmenetben nem talált hibát a másodfokú bíróság sem, tekintettel arra, hogy objektív bizonyítékként az utolsó szállítmányok mind a **GT. Kft.**, mind a **P. Kft.** vonatkozásában egyértelműen megállapíthatóak. Adott volt a járművek súlya üresen, illetve rakománnyal, és helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy a légkondicionáló berendezésben mennyi cigaretta fért el, amelyből vissza lehetett számolni a korábban szállított termékek mennyiségére.

Egyebekben az ítélet 14. oldalán hibátlan számítási móddal összegezte az elsőfokú bíróság, hogy a terheltek milyen értékben működtek közre adójegy nélküli cigaretta külföldre történő szállításában, megfelelően rögzítette az ezzel kapcsolatos tényeket, és az indokolási kötelezettségének is eleget tett.

Részletesen megindokolta, hogy az I.r., II.r., III.r. vádlottak védekezésével szemben, amelyek lényegében tagadásban nyilvánultak meg, miért állapította meg, hogy valamennyien tudtak az illegális cigaretta szállítmányokról, milyen tevékenységet folytatva vettek részt az I.r. vádlott által szervezett elkövetésben.

I.r. vádlott vonatkozásában helyesen mutatott rá, hogy a tanúvallomásokból kirajzolódik az I.r. vádlott cselekvősege, a sofőrök felismerték, megjelent a helyszíneken, a szállítmányok indításánál, fogadásánál is több alkalommal ott volt.

Indokát adta az elsőfokú bíróság, hogy N.G.-ként, K.Cs.-ként, B.G.-ként bemutatkozó **I.r. vádlott** védekezését miért nem fogadta el, illetve miért volt szükség ezen álnevek használatára. Megindokolta azt is, hogy ezekből a körülményekből miként következett **I.r. vádlott** vezető szerepére, illetőleg arra, hogy valóban ő volt az a személy, aki az álneveket használta, annak ellenére, hogy a terheltet B.G.-ként **3. tanú** nem ismerte fel.

II.r. és **III.r.** vádlottak vonatkozásában is logikus okfejtés található a bizonyítékok értékelésénél.

A II.r. vádlott esetében helyesen mutatott rá, hogy ellentmondás van a vallomása, illetve **4. tanú** és **2. tanú** nyilatkozatai között, hogy valójában miért is tért le az autópályáról.

Helyes hivatkozás olvasható **5. tanú** német elítélése vonatkozásában is, aki elmondta, hogy őt **I.r. vádlott** tájékoztatta arról, hogy cigaretta a szállítmány. Ebből helytálló az a következtetés, hogy a II.r. vádlottat is tájékoztatnia kellett az I.r. vádlottnak, ráadásul ő több fuvart végzett, négyszer járt Németországban.

Az elsőfokú bíróság helyesen rámutatott arra is, hogy **6. tanú**, **7. tanú** tanúvallomásaikban elmondták, hogy észlelték, hogy visszafelé könnyebb a szállítmány.

E helyütt megjegyzi az ítéletábra - figyelemmel a II.r. vádlott védekezésére-, hogy a bíróság azon vádlott büntetőjogi felelősségéről dönt, aki ellen az ügyészség vádat emel. **7. tanú** és **6. tanú** szerepe - azon kívül, hogy sofőrként megbízásuknak megfelelően jártak el - nem tárgya az eljárásnak.

Az ítéletábra azonban rámutat, hogy bennük megfogalmazódott a gyanú, hogy visszafelé könnyebb a klímaberendezés, amit szóvá is tették. Tanúvallomásuk szerint azt a választ kapták, hogy a berendezés tisztításra szorult, ez az oka a súlykülönbözetnek.

Ezzel szemben az elsőfokú bíróság ténymegállapítása szerint II.r. vádlott tudatában volt annak, hogy cigaretta van ebben a készülékben, ezért védekezése a másodfokú eljárásban sem fogadható el.

Osztotta a másodfokú bíróság is az elsőfokú ügyészi perbeszéd azon hivatkozását, hogy azon logikai gondolatmenet alapján sem vitatható a II.r. vádlott felelőssége, hogy védekezése szerint ő beállt a szállítmánnyal a telepre, majd eltávozott. Ellenkező esetben viszont nyilvánvalóan látta volna, hogy a szállított berendezések cigarettát tartalmaznak. Amennyiben nem tudott volna a II.r. vádlott a valós tartalomról, akkor **I.r. vádlott** a lebukást kockáztatta volna, hiszen láthatta volna a cigarettákat.

Ezért is nyilvánvalóan be kellett avatnia az I.r. vádlottnak a II.r. vádlottat, hogy elkerülje annak veszélyét, hogy értesíti a hatóságot. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság mérlegelése e körben is helyes.

III.r. vádlott vonatkozásában is helyesen értékelte a bizonyítékokat az elsőfokú bíróság.

Rögzítette a **PP. Kft.** megvásárlásának körülményeit, azt, hogy ténylegesen a cégjegyzékben nem került **P. Kft.** néven bejegyzésre, amiről nyilván a III.r. vádlottnak is tudomása volt. Ekként a **P. Kft.** nem volt létező jogi személy.

Az is megfelelően került rögzítésre, hogy miután a **GT. Kft.** nevében ötödik alkalommal kivitt szállítmány Németországban megbukott, ezért volt szükség új cégre, hogy nevében a további üzleteket bonyolítsák.

A III.r. vádlott bűnössége irányába mutat az is, hogy elvileg egy számára idegen személy kérésére kiment Németországba céget alapítani azért, hogy **I.r. vádlott** azzal kapcsolatban üzleti tevékenységet végezhesen. Nyilvánvalóan az I.r. vádlott beavatta őt abba, hogy illegális cigarettacsempészet történik a cégek felhasználásával.

Helyesen hivatkozott az elsőfokú bíróság arra, hogy a teherautó bérlésekor a III.r. vádlott személyesen tapasztalta, hogy vádlott-társa N.G.-ként mutatkozik be, és ilyen néven írja alá az okmányokat, illetve a megadott elérhetőségei nem voltak megfelelőek, azokat megszüntette.

A fent kifejtettek alapján I.r., II.r. és III.r. vádlottak cselekvősege tekintetében a tényállás aggálytalanul megállapítható volt, a korábban írtak szerint szorult csupán korrigálásra, amelynek megfelelően a tényállás hibáktól, hiányosságoktól mentes, így a felülbírálat alapját képezte.

A törvényes és teljes körű bizonyíték értékeléssel megállapított tényállás alapját képező logikus és következetes elemzés - azonos bizonyítási anyag mellett - a felülmérlegelés tilalma folytán a másodfokú eljárásban nem változtatható meg.

A felmentésre irányuló fellebbezések valamennyi vádlott vonatkozásában az elsőfokú bíróság mérlegelését támadták és a bizonyítékok újraértékelésére irányultak, amelyek eredményre nem vezethetnek, miután az eljárási törvény erre nem ad lehetőséget, így ezen jogorvoslati kérelmek megalapozatlanok.

A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett **I.r.**, **II.r.** és **III.r. vádlott** büntetőjogi felelősségére, és a terhükre megállapított bűncselekmények minősítése az 1978. évi IV. törvény rendelkezéseinek megfelelő.

A jogi indokolás helytálló.

Az ítélet tábla a Btk. 2.§-ában írtaknak megfelelően megvizsgálta, hogy az elkövetéskor, vagy a másodfokú elbíráláskor hatályos törvény szerint bírálendő-e el a vádlottak cselekménye, melyik kedvezőbb a számukra.

Értékelte az elsőfokú bíróság, hogy az elbíráláskor már a költségvetési csalás szabályai voltak a 2012. évi C. törvény (új Btk.) szabályai alapján hatályban, amelynek a 396.§ (6) bekezdése szerint, figyelemmel az üzletszerűsége - a régi Btk. szerinti jövedéki orgazdaság büntette - jelentősen magasabb, 5-10 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő a jelenleg hatályos jogszabály szerint. Az 1978. évi IV. törvény alapján 2-8 évig terjedő szabadságvesztés a büntetési tétel, ekként az elkövetéskor hatályos Btk. kedvezőbb a terheltekre nézve, így helyesen, a megfelelő jogszabályt alkalmazta az elsőfokú bíróság.

A jövedéki orgazdaság büntette vonatkozásában az elkövetés tárgya a jövedéki adózás alól elvont termék, a bűncselekmény szándékosan követhető el. A jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló, az elkövetéskor hatályos 1997. évi CIII. törvény 3.§ (1), (2) bekezdés g.) pontja rögzítette a tárgyi hatályt és a jövedéki termékek - dohánygyártmány - felsorolását.

A cigaretta, mint dohánygyártmány jövedéki termék, mivel ez nem szerepel az elsőfokú ítéletben, ezért ezzel kiegészíti az ítélet tábla az indokolást.

Rámutat az ítélet tábla, hogy miután a dohánygyártmány jövedéki termék, ezért a jövedéki orgazdaság tárgya a cigaretta, és az 1978. évi IV. törvény 311/A.§ (6) bekezdés értelmében a jövedéki termék értékének megállapításánál a jogszerűen előállított jövedéki termék értékét kell figyelembe venni, tehát nem a jövedéki adóbevétel csökkenéséhez igazodik.

A jogszabály helyes értelmezésével ekként az elkövetéskor hatályos szabályok szerint az alapeseti elkövetés 2 millió forintig terjedt a jövedéki orgazdaság esetén (ami nem az adótartalom). A termék értéke a bűncselekmény tárgya a jövedéki orgazdaság minősítésekor. E körben, miként a bizonyítási indítvány elutasításánál utalt rá az ítélet tábla, elfogadható az elsőfokú bíróság értékelése, hogy 700 forinttal számolt egy doboz cigaretta áránál, a súly, illetőleg annak alapul vételével, hogy hány alkalommal történt szállítás, helyes számításra alapul a cselekmény minősítése. Így miután az 50 millió forintot meghaladja, viszont az 500 millió forintot nem éri el, így különösen nagy érték szerint minősül.

Helyesen hivatkozott az elsőfokú bíróság az üzletszerű elkövetésre, mindhárom vádlott esetében megállapítható, hogy cselekményüket haszonszerzésre törekedve követték el rendszeresen, így a Btk. 137.§ 9. pontjában írt üzletszerűség meghatározásának magatartásuk maradéktalanul megfeleltethető.

A bűnszervezetben történő elkövetést illetően az elsőfokú bíróság **I.r. vádlott** vonatkozásában helyesen állapította meg, és megfelelő indokát adta, hogy nyilvánvalóan a cselekmény elkövetése során az elkövetési sorban lévő helye miatt ismerettel kellett rendelkezzen a cigaretta szállítmányok útjáról és további sorsáról. A nagyobb szervezetséget jelentő folyamat közbeni résztvevőjeként nem kétséges, hogy többirányú tevékenységet fejtett ki. Tudta, hogy a cigaretta honnan hova kerül, raktárt és teherautót bérelt, közreműködött a fuvarok lebonyolításánál. Ebben a tekintetben az ítélet tábla aggálytalanul találta az elsőfokú bíróság megállapítását **I.r. vádlott** tekintetében.

II.r. és III.r. vádlott vonatkozásában szintén osztotta az ítélet tábla az elsőfokú bíróság álláspontját. Az 1978. évi IV. törvény 137.§ 8. pontja rögzítette a bűnszervezet definícióját, amit a Legfelsőbb Bíróság (jelenleg Kúria) a 4/2005. Büntető jogegységi határozatában elemzett a bűncselekmény bűnszervezetben való elkövetésének megállapíthatósága - embercsempészség - tekintetében. A jogegységi határozat szerint akkor állapítható meg a bűnszervezetben történő elkövetés, ha az elkövető tudja, hogy bűnszervezet tagjaként cselekszik és tudata a tárgyi ismérveket átfogja. Ugyanakkor azzal szemben is megállapítható, aki csak részesként vesz részt a cselekményben. Az elkövető tudatának ki kell terjednie arra, hogy bűnszervezet működéséhez csatlakozik, akár eshetőleges, akár egyenes szándékkal. Ez az összehangolt cselekménysor a bűnszervezet fogalmi összetettségéhez, a lényegéhez tartozik.

I.r. vádlott a konspirációs jellegű cselekményhez, a cégalapítás, gépjármű- és telephely bérlése, a szállításokban való részvétele által csatlakozott, ekként nyilvánvalóan az ő tudata átfogta az egész folyamatot. A bűnszervezet fogalma cigaretta csempészségre vetítve

nyilvánvalóan más jellegű, mint amit a Legfelsőbb Bíróság az embercsempészség kapcsán értékelt. A jogegységi határozat arra mutat rá, hogy az embercsempészség tekintetében szükség van nem csak a személyek szállításának megszervezésére az országhatárokon keresztül, a tartásra, az ellátásra, pihentetésre, ami a cigaretta csempészség vonatkozásában nyilvánvalóan nem merül fel.

II.r., III.r. vádlottak esetében akkor lehetett volna megállapítani a bűnszervezetben történő elkövetést, ha a rendelkezésre álló bizonyítási anyagból, illetőleg a tényállásból az tűnik ki, hogy az ő tudatuk átfogta azt, hogy egy szervezett cigaretta csempészséghez csatlakoztak.

Az elsőfokú bíróság ezt nem állapította meg, ugyanis álláspontja szerint - amit a tényállásban is rögzített - a II.r., III.r. vádlottak lényegében csak az I.r. vádlottal voltak kapcsolatban. Az ő tekintetükben kétséget kizáróan nem bizonyítható, hogy az I.r. vádlott elkövetési magatartásból az felismerhető volt számukra, hogy az I.r. vádlott milyen konspiratív tevékenységet folytat, illetve hogy szervezett elkövetői körhöz tartozik. Ők annyit észleltek, hogy az I.r. vádlott intézi a dolgokat, ebből azonban alappal nem következtethettek arra, hogy ez egy szervezett cigaretta csempészség, és ők egy bűnszervezethez kapcsolódva fejtik ki a tevékenységüket.

A rendelkezésre álló tényállásból ezt a következtetést levonni nem is lehet, hiszen mást állapított meg az elsőfokú bíróság a II.r., III.r. vádlottak tudattartalma tekintetében. Az elsőfokú bíróság mérlegelte, hogy II.r., III.r. vádlottak a tárgyi tényezőkből, tehát a bűncselekménynek a külvilágban megnyilvánuló körülményeiből mit ismerhettek fel. Ezen mérlegelés logikai hibáktól mentes, ennek felülmérlegelésére sincs lehetőség a másodfokú bíróság által, ezért az ítélet tábla a II.r., III.r. vádlottak vonatkozásában a bűnszervezetben történő elkövetést nem állapította meg az ügyészi fellebbezés ellenére, ugyanis az ítélet tábla álláspontja szerint sem lehet erre következtetni az irányadó tényállásból.

Ezért az elsőfokú bíróság által megállapított minősítést az ítélet tábla nem érintette egyik vádlott vonatkozásában sem.

A vádlottak által megvalósított bűncselekmények megnevezése pontosításra szorul a Be. 258.§ (1) bekezdés d./ pontja és a 61. BK véleményben foglaltak szerint.

A büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket nagyrészt helyesen tárta fel az elsőfokú bíróság. Azonban mindhárom terhelt esetében mellőzendő az enyhítő körülmények közül, hogy ténybeli beismerő vallomást tettek. A büntetés kiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56. BK vélemény szerint a bűnösségre kiterjedő ténybeli beismerő vallomás vehető figyelembe a terhelt javára, míg jelen ügyben nyilvánvalóan a vádlottak védekezésének részét képezte, hogy csupán az okirati bizonyítékokkal alátámasztott tényeket ismerték el.

Nyomatékos enyhítő körülmény viszont a jelentős időmúlás, az eljárásnak az elhúzódása, ami lényegében nem a vádlottak hibájára vezethető vissza. A II.r., III.r. vádlott többnyire megjelent a tárgyalásokon, illetőleg a III.r. vádlott távollétében folyt elsőfokon részben a bizonyítás, az I.r. vádlott ellen, az eltűnését követően elfogatóparancsot bocsátott ki a bíróság, az ügyészség egyidejűleg indítványozta a tárgyalásnak a távollétében történő lefolytatását, így ez sem oka az eljárás ilyen jelentős időbeli elhúzódásának. Megállapítható, hogy a hatályon kívül helyezés óta is már több mint 5 év eltelt, illetve a megismételt eljárás időszerűségével szemben kifogás támasztható. Ez a vádlottak javára értékelendő, és azt kell

megállapítani, hogy ez az eljárás elhúzódásából adódó törvénysértést nyomatékos enyhítő körülményként kell értékelni a vádlottak javára.

I.r. vádlott vonatkozásában, ahogy arra helyesen hivatkozott az ügyészség, a büntetési tétel 2-16 évig terjedő szabadságvesztés, azonban figyelemmel a fent kifejtettek szerinti jelentős időmúlásra, amelynek meg kell nyilvánulnia a büntetés kiszabásánál, ezért a vele szemben, az alsó határ közelében alkalmazott 4 év 6 hónap fegyházbüntetés nem eltúlzott, viszont annak súlyosítására nem látott indokot a másodfokú bíróság, ahogy a joghátrány enyhítésére sem.

II.r. vádlott büntetlen előéletű volt a cselekmény elkövetésekor, igen hosszú idő telt el, a **II.-III.r. vádlottak** élete rendeződött, újabb kiskorú gyermeke született **III.r. vádlottnak**, a személyiségük illetve kisebb részben, a **III.r. vádlott** betegségei indokolják a terheltekkel szemben a kiszabott szabadságvesztés büntetések végrehajtásának felfüggesztését. Egyetértett az ítélőtábla azzal, hogy esetükben az 1978. évi IV. törvény szerinti 37.§-ban írt büntetési célok a büntetés végrehajtása nélkül is elérhetőek.

Az elsőfokú bíróság valóban nem hivatkozott a büntetés kiszabásánál az enyhítő szakaszra - 1978. évi IV. törvény 87.§ (1), (2) bekezdés c.) pont -, erre helyesen hívta fel a figyelmet az ügyészség, amely szerint, ha a büntetési tétel legkisebb mértéke 2 évig terjedő szabadságvesztés, helyett 1 évig terjedő szabadságvesztés is kiszabható. Helyesen alkalmazta az ítélőtábla álláspontja szerint a törvényszék az enyhítő szakaszt és megfelelő büntetést szabott ki a **II.r., III.r. vádlottakkal** szemben. A vádhatóság álláspontjával ellentétben ez esetben nincs szó a kétszeres értékeléséről az enyhítő tényezőknek.

A pénzmellékbüntetésre vonatkozó rendelkezések mellőzése tekintetében osztotta az ítélőtábla az ügyési indítványban foglaltakat, a szankció alkalmazásának törvényi feltétele hiányzik, hiszen megfelelő jövedelemmel, vagyonnal a **II.r., III.r. vádlott** nem rendelkezik.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy a **G. Kft.** polgári jogi igényt jelentett be, de az eljárásban nem sértett, ezért az ítélőtábla a Be. 335.§ (1) bekezdésére figyelemmel azt egyéb törvényes útra utasította.

A bűnjelek és a bűnügyi költség vonatkozásában szintén helyes volt a főügyészség indítványa.

A **II.r. vádlottól** lefoglalt pénzeszegek lefoglalását a Be. 155.§ (1) bekezdése alapján megszüntette az ítélőtábla, és azt **II.r. vádlottnak** kiadni rendelte azzal, hogy a Be. 157.§ (1) bekezdése alapján a bűnügyi költség megfizetésére visszatartja.

A Be. 403.§ (5) bekezdése értelmében a vádlottak nem kötelezhetőek annak a bűnügyi költségnek a viselésére, amely annak folytán merült fel, hogy az eljárást meg kellett ismételni. Az alapeljárásban felmerült, majd a megismételt eljárásban a díjmegállapító végzések szerint megállapított költségek számításából adódóan a rendelkező részben írtak szerint viselik a vádlottak a bűnügyi költséget, illetve meghatározásra került az állam terhén maradó összeg.

A másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet bevezető részében a tárgyalási napok megjelölését a Be. 287.§ (3) bekezdésére - 2013. december 13. napján a tárgyalást előlről kellett kezdeni - korrigálta, mivel a megelőző tárgyalási napok feltüntetése szükségtelen.

Az I.r. vádlott kényszerintézkedése kapcsán hozott döntések alapján megállapítható, hogy az I.r. vádlott előzetes letartóztatását megszüntette és lakhelyelhagyási tilalmat rendelt el az alapeljárásban hozott ítélet kihirdetését követően az elsőfokú bíróság, amely lakhelyelhagyási tilalom a törvény rendelkezésénél fogva a másodfokú eljárás befejezéséig tart. 2009. június 25. napján, az ítéletábra hatályon kívül helyező másodfokú határozatában nem volt újabb rendelkezés a lakhelyelhagyási tilalomról. Ezért rögzítette az ítéletábra azt az időszakot, amikor az I.r. vádlott lakhelyelhagyási tilalom alatt állt, a Be. 258. § (2) bekezdés a.) pontjára figyelemmel.

A II.r., III.r. vádlottak személyi adatai pontosításra kerültek a másodfokon felvett bizonyítási eljárás eredményeként.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget az állam viseli a Be. 403.§ (5) bekezdése alapján, mert a megismételt eljárás része.

Mindezek alapján az ítéletábra a Veszprémi Törvényszék ítéletét **I.r.**, II.r. és **III.r. vádlott** vonatkozásában a rendelkező részben írtak szerint a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, míg egyebekben a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta a fenti pontosításokkal.

Győr, 2014. november 26. napján

Dr. Széplaki László sk.
a tanács elnöke

Dr. Csák Csilla sk.
a tanács tagja, előadó

. Vajda Edit sk.
a tanács tagja

Z á r a d é k :

Ez az ítélet és ezáltal a Veszprémi Törvényszék 2014. március 7. napján kelt 9.B.736/2009/116. számú ítéletének meg nem változtatott része **I.r.**, II.r. és **III.r. vádlott** vonatkozásában 2014. november 26. napján jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajtható.

Győr, 2014. november 26. napján

. Széplaki László sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Kiadó: